

Τρεις Δήμαρχοι της Νότιας Ευβοίας καθώς και η πρωτοβουλία κατοίκων της Νότιας Καρυστίας, διαμαρτύρονται για την αντισυνταγματική ρύθμιση του ν/σ για τις ΑΠΕ σύμφωνα με την οποία «θα χαρακτηρίζονται κατά προτεραιότητα ως δημόσιες δασικές, οι εκτάσεις που σχεδιάζονται να εγκατασταθούν αιολικά πάρκα και θα υποχρεούνται όλες οι Υπηρεσίες να αδειοδοτούν τα αιολικά πάρκα, ασχέτως αν υπάρχουν νόμιμες ενστάσεις και δικαστικές προσφυγές από τους ιδιοκτήτες γης». Δηλαδή, θα «κατάσχονται» ιδιωτικές περιουσίες χωρίς αντάλλαγμα για τους ιδιοκτήτες και θα παραδίδονται πλέον από το κράτος στις εταιρείες ΑΠΕ. Με αυτή τη φωτογραφική διάταξη, οι εταιρείες θα αποφεύγουν να αποζημιώνουν τους νόμιμους ντόπιους ιδιοκτήτες, οι οποίοι τους έχουν ζητήσει ενοίκιο 500-1000 ευρώ ανά στρέμμα. Η υπόθεση εμπνέει έντονες ανησυχίες καθώς θυμίζει την πρόσφατη ιστορία των αποζημιώσεων του Βατοπεδίου. Σύμφωνα με δημοσιεύματα, το Ελληνικό Δημόσιο ουσιαστικά χαρίζει, έναντι ασήμαντου μισθώματος των 50ευρώ/στρέμμα ετησίως (ή 1000 ευρώ/στρέμμα την 20ετία εφάπαξ) οικοπέδα στις ιδιωτικές εταιρείες αιολικών πάρκων. Πρόκειται δηλαδή για απώλεια εκατοντάδων εκατομμυρίων €, αφού το 99% των αιολικών πάρκων που λειτουργούν ανά τη χώρα έχει εγκατασταθεί με τον εξής τρόπο: Με το Νόμο 2941/2001 επί Υπουργίας Ανωμερίτη, τα αιολικά πάρκα χαρακτηρίστηκαν ως «δημόσιας ωφέλειας» και συμπεριελήφθησαν στη δασική νομοθεσία ως ισότιμα με τα στρατιωτικά έργα. Έτσι επιτράπηκε να εγκαθίστανται νόμιμα σε δημόσιες δασικές εκτάσεις και ορίστηκε αποζημίωση-έσοδο του κράτους από τις εταιρείες ΑΠΕ, που ανερχόταν σε 1% του προϋπολογισμού του έργου. Ο νόμος αυτός έγινε για να ξεπεραστούν Αποφάσεις του ΣτΕ κατά πολλών αιολικών πάρκων που είχαν ήδη εγκατασταθεί σε δημόσιες εκτάσεις, με Υπ. Απόφαση του 1998 της Βάσως Παπανδρέου και μάλιστα δωρεάν, ενώ απαιτούνταν Νόμος και αποζημίωση του Δημοσίου. Για τις λεπτομέρειες της καταβολής του εσόδου από το Δημόσιο εξουσιοδοτήθηκαν οι Υπουργοί Γεωργίας & Οικονομίας για έκδοση Υπουργικής Απόφασης η οποία δεν εκδόθηκε ποτέ. Δηλαδή ποτέ δεν πληρώθηκε το κράτος για την παραχώρηση των εκτάσεων, ενώ τα αιολικά πάρκα συνέχιζαν κανονικότερα να κατασκευάζονται χωρίς να πληρώνουν ούτε 1 ευρώ. Με το Νόμο 3208/2003 επί Υπουργίας Δρυ, καθορίστηκε (άσχετα από τις ΑΠΕ) ότι για επεμβάσεις σε εκτάσεις που διαχειρίζεται η Δασική Υπηρεσία, θα καταβάλλεται «αντάλλαγμα χρήσης». Το αντάλλαγμα χρήσης είναι ένα τυπικό αντίτιμο: κόστος αναδάσωσης επί 2 (50ευρω ανά στρέμμα/έτος) και αφορά μελισσοκόμους και κτηνοτρόφους, όπως αποδεικνύει και επίσημο έγγραφο του Υπουργείου Γεωργίας (87557/466 στις 6-2-2006). Οι εταιρείες με τα αιολικά πάρκα συνέχιζαν να μην πληρώνουν ούτε ευρώ, ενώ εισέπρατταν κανονικότερα και τις επιδοτήσεις και τα τιμολόγια τους από τη ΔΕΗ, μέχρι το 2006. Στη συνέχεια με το άρθρο 19 του Ν. 3377/2005 επί Υπουργίας Μπασιάκου, τα αιολικά πάρκα συμπεριλήφθηκαν στη σχετική ρύθμιση του Ν. 3208/2003 ώστε να πληρώνουν το τυπικό «αντάλλαγμα χρήσης του μελισσοκόμου» των 50ευρώ/στρέμμα ετησίως (ή 1000ευρώ εφάπαξ στην 20ετία), το οποίο είναι αστείο μπροστά στο 1% του προϋπολογισμού, που κι αυτό είναι μηδαμινό τίμημα. Αυτό το καθεστώς σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου ισχύει από το 2006 (από το 1998 ως το 2006

"Κατάσχονται" χιλιάδες στρέμματα γης

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Δευτέρα, 31 Μάιος 2010 17:52 -

δεν πλήρωσαν ούτε ευρώ) και παρόλ'αυτά τον Ιανουάριο του 2006 οι εταιρείες των αιολικών πάρκων, διαμαρτυρήθηκαν ότι το «αντάλλαγμα χρήσης του μελισσοκόμου» είναι υψηλό και ζήτησαν τόσο τη μείωση του τιμήματος, όσο και τον υπολογισμό λιγότερων στρεμμάτων για τα έργα, ζητώντας να χαρακτηριστούν τα αιολικά πάρκα «ιδιαίτερου κοινωνικού χαρακτήρα» προκειμένου να μειωθεί το αντάλλαγμα χρήσης. Τα αιτήματα αυτά έγιναν δεκτά στον καινούριο νόμο του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής, παρόλο που η διεύθυνση Προστασίας Δασών και το τμήμα αλλαγής χρήσης Δασικών Γαιών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης είχε απαντήσει με το έγγραφό της 87557/466 στις 6-2-2006 ότι δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.